

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1305/2021
16.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Јелице Бојанић Керкез, Гордане Комненић и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Филип Домазет, адвокат из ..., против тужене ОШ „Иво Андрић“ Ниш, ради накнаде штете, одлукујући о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 390/20 од 19.01.2021. године, у седници одржаној 16.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 390/20 од 19.01.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 390/20 од 19.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 65/18 од 06.09.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле и обавезана тужена да тужили због незаконитог престанка радног односа за период од 30.12.2011. године до 03.01.2018. године, исплати накнаду штете у укупном износу од 839.308,17 динара, са законском затезном каматом на појединачне одређене месечне износе од датума доспелости, па до коначне исплате, ближе одређене овим ставом изреке, док се преостали износ од траженог до досуђеног износа одбија као неоснован. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и обавезана тужена да тужили напред наведене месечне износе обрачуна и уплати надлежним фондовима припадајуће порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање, у складу са позитивним прописима по стопи и основици која буде важила на дан уплате, а преостале уплате од траженог до досуђеног износа одбија, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужили накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 107.745,00 динара, од тога на име таксе износ од 24.745,00 динара, а на износ од 83.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до дана исплате, а одбија се захтев за накнаду трошкова од досуђеног до траженог.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 390/20 од 19.01.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и првостепена пресуда потврђена у одбијајућем делу става првог, другог и трећег изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавила тужила због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о истој одлучује применом одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, с обзиром да се ревизијом оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права. Правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, па не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 03.01.2018. године, а побијана вредност новчаног потраживања је 2.520.005,28 динара.

Имајући у виду да у конкретном случају вредност предмета спора побијане правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра, према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужиле недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић